প্ৰতিবেদনযোগ্য

ভাৰতৰ উচ্চতম ন্যায়ালয়ত

দেৱানী আপীল অধিকাৰক্ষেত্ৰ

২০১৫ চনৰ দেৱানী আপীল নং ৮২৪৯

২০১০ চনৰ এছ.এল.পি.(চি.) নং ১৯৯৪৭-ৰ পৰা উদ্ভৱ হোৱা

দুলু দেৱী ....আপীলকাৰী

বনাম

অসম ৰাজ্য আৰু অন্যান্য .....প্ৰতিপক্ষ

ৰায়

ন্যায়াধীশ এম. ৱাই. ইকবাল

অনুমতি প্ৰদান কৰা হৈছে।

২. আপীলকাৰীয়ে ধেমাজী ৰস্ত্ৰভাষা হিন্দী নিম্ন প্ৰাথমিক বিদ্যালয়ৰ ভাৰপ্ৰাপ্ত প্ৰধান শিক্ষয়িত্ৰী হিচাপে সেৱা অব্যাহত ৰখাৰ অনুমতি প্ৰদানৰ প্ৰতিপক্ষৰ প্ৰতি নিৰ্দেশনা বিচাৰি দাখিল কৰা, ২০০৭ চনৰ লেখ আবেদন (দেৱানী) নং ২৫৬০-ত গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়ে ০৬/০৪/২০১০ তাৰিখে গৃহীত কৰা বিবাদিত আদেশৰ বিৰুদ্ধে আপীলকাৰীয়ে বিশেষ অনুমতিৰ জৰিয়তে এই আবেদন দাখিল কৰিছে; তেওঁৰ সেৱাৰ নিয়মীয়াকৰণৰ বাবে আৰু তেওঁ আগবঢ়োৱা সেৱাৰ বাবে নিয়মীয়া দৰমহা প্ৰদানৰ বাবে। উচ্চ ন্যায়ালয়ে উক্ত লেখ আবেদন খাৰিজ কৰে।

৩. আপীলকাৰীয়ে দাখিল কৰা তাৰিখৰ তালিকাৰ পৰা প্ৰকাশ পোৱা আৰু প্ৰতিপক্ষই বিতৰ্ক নকৰা গোচৰৰ তথ্য তলত দিয়া ধৰণৰ।

৪. আপীলকাৰীক প্ৰথমতে ১৯৭৬ চনত ধেমাজী হিন্দী নিম্ন প্ৰাথমিক বিদ্যালয়ত অসমীয়া বিষয়ৰ সহকাৰী শিক্ষক হিচাপে নিযুক্তি দিয়া হৈছিল। ধেমাজীৰ বিদ্যালয়ৰ উপ পৰিদৰ্শকৰ ১৯.১২.১৯৮৯ তাৰিখৰ আদেশৰ দ্বাৰা অৱশেষত উক্ত বিদ্যালয়ত থকা স্থায়ী খালী পদৰ বিপৰীতে আপীলকাৰীক সহকাৰী শিক্ষক হিচাপে নিযুক্তি দিয়া হৈছিল। যদিও আপীলকাৰীয়ে ১০ বছৰতকৈও অধিক সময় ধৰি সহকাৰী শিক্ষক হিচাপে অবিৰত সেৱা আগবঢ়াই আছিল, তথাপিও তেওঁক তেওঁৰ দৰমহা দিয়া হোৱা নাছিল। ইয়াৰ বাবে তেওঁ অসন্তুষ্ট হৈ লেখ আবেদন ১৯৯৯ চনৰ ডব্লিউ. পি. (চি) নং ৮৩৩ দাখিল কৰে। ইয়াৰ পিছত প্ৰতিপক্ষ-কৰ্তৃপক্ষই ধেমাজীৰ বিদ্যালয়ৰ উপ পৰিদৰ্শকক দৰমহা নিদিয়াৰ বিষয়ে তদন্ত কৰি প্ৰতিবেদন দাখিল কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়ে। এনে প্ৰতিবেদন দাখিল কৰাৰ পিছত, ০৩.০৫.২০০০ তাৰিখৰ আদেশৰ জৰিয়তে শিক্ষা বিভাগৰ অতিৰিক্ত সচিবে ধেমাজীৰ বিদ্যালয়ৰ উপ পৰিদৰ্শকক নিৰ্দেশ দিয়ে যে আপীলকাৰীয়ে সেৱা আগবঢ়োৱা সময়ছোৱাৰ বাবে তেওঁৰ দৰমহা মুকলি কৰি দিব লাগে। ইয়াৰ পিছত ১২.০৯.২০০০ তাৰিখৰ আদেশৰ জৰিয়তে উচ্চ ন্যায়ালয়ে উক্ত লেখ আবেদনখন নিষ্পত্তি কৰি প্ৰতিবাদীসকলক আবেদনকাৰীয়ে কেৱল চলিত মাহৰ পৰা নহয়, প্ৰকৃততে শিক্ষক হিচাপে সেৱা আগবঢ়োৱা সময়ছোৱাৰ বাবেও দৰমহা মুকলি কৰিবলৈ আৰু আপীলকাৰীয়ে সেৱা নিয়মীয়া কৰাৰ অধিকাৰী নেকি সেই বিষয়ে তদন্ত কৰিবলৈ আৰু প্ৰয়োজনীয় আদেশ দিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়ে। কোৱা হৈছে যে প্ৰতিপক্ষই উক্ত আদেশৰ বিৰুদ্ধে কোনো আপীল দাখিল কৰা নাই আৰু সেয়েহে, পূৰ্বতে উল্লেখ কৰা ধৰণে ফলাফল আৰু নিৰ্দেশনাসমূহে চূড়ান্ততা লাভ কৰিছে।

৫. উচ্চ ন্যায়ালয়ে ১৯৯৯ চনৰ লেখ আবেদন (দেৱানী) নং ৮৩৩-ত গৃহীত কৰা ১২.০৯.২০০০ তাৰিখৰ আদেশৰ ভিত্তিত দিয়া নিৰ্দেশনাৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি আপীলকাৰীক

২০০৭ চনৰ আগষ্ট মাহলৈকে তেওঁৰ সকলো বকেয়া দৰমহা আৰু অন্যান্য ভাট্টা প্ৰদান কৰা হৈছিল।

৬. ২০০৫ চনত আপীলকাৰীক প্ৰধান শিক্ষয়িত্ৰী হিচাপে দায়িত্ব দিয়া হৈছিল। “দক্ষতাৰ সীমা” পাৰ হোৱাৰ তাৰিখত, ০৫.০৩.২০০৫ তাৰিখৰ আদেশৰ দ্বাৰা তেওঁক পৰৱৰ্তী বৰ্দ্ধিত বেতন দিয়া হৈছিল।

৭. মন কৰিবলগীয়া যে আন এখন লেখ আবেদন ডব্লিউ. পি. (চি) নং ৪৪৬৮/২০০৬-ৰ সন্দৰ্ভত ধেমাজীৰ বিদ্যালয়ৰ উপ পৰিদৰ্শকে ০৩/১১/২০০৬ তাৰিখে এখন প্ৰতিবেদন দাখিল কৰে য'ত ১৯৮৯ চনত নিযুক্তি পোৱা ১৯৩ জন শিক্ষকৰ তালিকা অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হৈছিল, যিসকলক চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰা হৈছিল, কিন্তু দৰমহা আদায় কৰি আছিল। ১৯৩ জন প্ৰাৰ্থীৰ উক্ত তালিকাত আপীলকাৰীৰ নাম ১৬৮ নং ক্ৰমিকত দেখুওৱা হৈছিল। ধেমাজীৰ বিদ্যালয়ৰ উপ পৰিদৰ্শকে ০৯/১১/২০০৬ তাৰিখৰ পত্ৰৰ জৰিয়তে অসমৰ প্ৰাথমিক শিক্ষা সঞ্চালকক জনাইছিল যে উক্ত প্ৰতিবেদনখন বিভাগীয় নথি আৰু প্ৰাসংগিক ফাইলসমূহ পৰীক্ষা নকৰাকৈয়ে প্ৰস্তুত কৰা হৈছিল আৰু সম্পূৰ্ণ শুদ্ধ নাছিল। ফলস্বৰূপে, প্ৰতিপক্ষ-কৰ্তৃপক্ষই ০৯.০২.২০০৭ তাৰিখৰ আদেশৰ দ্বাৰা আপীলকাৰীকে ধৰি ১৯৩ জন শিক্ষকৰ দৰমহা বন্ধ কৰি দিয়ে। এই কথাত অসন্তুষ্ট হৈ আপীলকাৰীয়ে লেখ আবেদন নং ২৫৬০/২০০৭ দাখিল কৰে যিখন উচ্চ ন্যায়ালয়ে খাৰিজ কৰে। উক্ত লেখ আবেদনত স্পষ্টভাৱে উল্লেখ কৰা হৈছে যে আপীলকাৰীক কেতিয়াও তেওঁৰ সেৱাৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰা হোৱা নাছিল আৰু কেতিয়াও তেওঁৰ ওপৰত কোনো চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰাৰ আদেশ দিয়া হোৱা নাছিল।

৮. ২৫.০২.২০০৮ তাৰিখৰ প্ৰতিবেদনৰ পৰা এইটোও স্পষ্ট যে ধেমাজীৰ উপ-বিদ্যালয় পৰিদৰ্শকৰ প্ৰতিবেদনত উল্লেখ আছে যে আপীলকাৰীক কেতিয়াও তেওঁৰ সেৱাৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰা হোৱা নাছিল আৰু ১৯৯২ চনত অসমৰ প্ৰাথমিক শিক্ষা সঞ্চালকৰ ১২.০৫.১৯৯২ তাৰিখৰ

পত্ৰ অনুসৰি বৰ্খাস্ত কৰা ৭৫২ জন শিক্ষকৰ তালিকাত তেওঁৰ নাম অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হোৱা নাছিল। তাৰ পিছত আপীলকাৰীয়ে বিবিধ গোচৰ নং ২০৪৯/২০০৮ দাখিল কৰে আৰু অন্যান্য বিষয়ৰ লগতে প্ৰাৰ্থনা কৰে যে বাকী থকা লেখ আবেদন নিষ্পত্তি নোহোৱালৈকে প্ৰতিপক্ষক তেওঁৰ দৰমহা মুকলি কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়া হওঁক। নিৰ্দেশনাৰ ভিত্তিত প্ৰতিবাদী কৰ্তৃপক্ষৰ হৈ হাজিৰ হোৱা বিদ্বান অধিবক্তাই উচ্চ ন্যায়ালয়ক জনাইছিল যে আপীলকাৰীয়ে এতিয়াও নিজৰ সেৱা অব্যাহত ৰাখিছে। সেই অনুসৰি, উচ্চ ন্যায়ালয়ে ০২.০২.২০০৯ তাৰিখৰ আদেশৰ জৰিয়তে প্ৰতিপক্ষক আপীলকাৰীক দৰমহা দিবলৈ নিৰ্দেশ দিছিল। তাৰ পিছত, অসমৰ প্ৰাথমিক শিক্ষা সঞ্চালকে ১১.০২.২০১০ তাৰিখৰ পত্ৰৰ জৰিয়তে আপীলকাৰীৰ নাম চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰা শিক্ষকসকলৰ তালিকাত তালিকাভুক্ত কৰা হৈছে নে নাই সেই বিষয়ে স্পষ্ট প্ৰতিবেদন দাখিল কৰিবলৈ ধেমাজীৰ জিলা প্ৰাথমিক শিক্ষা বিষয়াক নিৰ্দেশ দিছিল। ইয়াৰ উত্তৰত ধেমাজীৰ জিলা প্ৰাথমিক শিক্ষা বিষয়াই এখন প্ৰতিবেদন দাখিল কৰে যে আপীলকাৰীৰ নাম ১৯৩ জন শিক্ষকৰ তালিকাত আছিল যিখন ০৩.১১.২০০৬ তাৰিখে অসমৰ প্ৰাথমিক শিক্ষা সঞ্চালকলৈ প্ৰেৰণ কৰা হৈছিল আৰু উক্ত প্ৰতিবেদন প্ৰাসংগিক নথি আৰু ফাইলসমূহ পৰীক্ষা নকৰাকৈ প্ৰস্তুত কৰা হৈছিল।

৯. আমি পক্ষসমূহৰ হৈ হাজিৰ হোৱা বিদ্বান অধিবক্তাসকলৰ কথা শুনিছো আৰু নথিসমূহ পঢ়িছো।

১০. আপীলকাৰীৰ হৈ হাজিৰ হোৱা বিদ্বান অধিবক্তাই যুক্তি প্ৰদৰ্শন কৰে যে আপীলকাৰীক কেতিয়াও তেওঁৰ সেৱাৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰা হোৱা নাছিল আৰু তেওঁক কেতিয়াও বৰ্খাস্ত কৰাৰ কোনো আদেশ দিয়া হোৱা নাছিল। তেওঁ আৰু যুক্তি প্ৰদৰ্শন কৰে যে প্ৰাসংগিক নথি আৰু ফাইলসমূহ পৰীক্ষা নকৰাকৈ প্ৰতিপক্ষ-কৰ্তৃপক্ষই ১৯৩ জন শিক্ষকৰ তালিকা প্ৰস্তুত কৰিছিল আৰু সেৱা বন্ধ কৰাৰ বাবে আপীলকাৰীৰ নাম অন্তৰ্ভুক্ত কৰিছিল। নিৰ্বিবাদে, প্ৰতিপক্ষ-

কৰ্তৃপক্ষই আপীলকাৰীক কমেও ২৫ বছৰ ধৰি কোনো বৰ্খাস্ত পত্ৰ প্ৰেৰণ নকৰাকৈ দৰমহা প্ৰদান কৰি আহিছে।

১১. প্ৰতিপক্ষৰ হৈ হাজিৰ হোৱা বিদ্বান অধিবক্তাই যুক্তি প্ৰদৰ্শন কৰে যে আপীলকাৰীক নিযুক্তি দিয়াটো নিজেই অবৈধ কাৰণ নিযুক্তিৰ সময়ত তেওঁৰ বয়স কম আছিল। তেওঁ আৰু কয় যে যিহেতু আপীলকাৰীক অস্তিত্বহীন পদত নিযুক্তি দিয়া হৈছিল, সেয়েহে তেওঁ জুলাই, ২০০০ চনলৈকে তেওঁৰ দৰমহা পোৱা নাছিল।

১২. প্ৰতিপক্ষৰ হৈ হাজিৰ হোৱা বিদ্বান অধিবক্তাই যুক্তি প্ৰদৰ্শন কৰে যে প্ৰতিপক্ষ-কৰ্তৃপক্ষই আপীলকাৰীকে ধৰি অবৈধভাৱে নিযুক্তি দিয়া শিক্ষকসকলৰ সেৱা বন্ধ কৰি দিছিল যদিও তেওঁলোকে ২০০৭ চনৰ জুলাই মাহলৈকে সেৱা আগবঢ়াইছিল আৰু তেওঁলোকৰ দৰমহা লাভ কৰি আছিল। কিন্তু ২০০৭ চনৰ আগষ্ট মাহৰ পৰা কাৰ্যকৰী হোৱাকৈ তেওঁলোকৰ দৰমহা বন্ধ কৰি দিয়া হয়। এইদৰে অবৈধভাৱে নিযুক্তি পোৱাৰ বাবে আপীলকাৰীৰ দৰমহাও বন্ধ কৰি দিয়া হয় আৰু ১৯৯২ চনত তেওঁৰ সেৱাৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰা হয়। তেওঁ আৰু কয় যে উচ্চ ন্যায়ালয়ে সঠিকভাৱে ৰায় দিছে যে যদিহে ১৯৯২ চনত আপীলকাৰীৰ সেৱা বন্ধ হৈ গৈছিল তেন্তে তেওঁৰ দৰমহা, নিয়মীয়াকৰণ আৰু সেৱাৰ পদোন্নতি দাবী কৰাৰ কোনো আইনী অধিকাৰ নাই কাৰণ উচ্চ ন্যায়ালয়ে পূৰ্বৰ আদেশ জাৰি কৰাৰ সময়ত ইয়াৰ আগত প্ৰাসংগিক উপকৰণ দাখিল কৰা হোৱা নাছিল য'ত প্ৰতিপক্ষক আপীলকাৰীক দৰমহা আৰু ভাট্টা মুকলি কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়া হৈছিল আৰু লগতে নিয়মীয়াকৰণৰ বাবে আপীলকাৰীৰ দাবীৰ সন্দৰ্ভত তদন্ত কৰিবলৈও নিৰ্দেশ দিয়া হৈছিল।

১৩. আমি পক্ষসমূহৰ হৈ হাজিৰ হোৱা বিদ্বান অধিবক্তাই উত্থাপন কৰা প্ৰতিদ্বন্দ্বিতামূলক যুক্তিসমূহক উদ্বেগজনকভাৱে বিবেচনা কৰোঁ আৰু আপীলকাৰীৰ হৈ হাজিৰ হোৱা বিদ্বান অধিবক্তাই উত্থাপন কৰা যুক্তিৰ সাৰমৰ্ম বিচাৰি পাওঁ।

১৪.	নির্বিবাদে আপীলকাৰীয়ে ১৯৮৯ চনৰ পৰা নিৰন্তৰভাৱে শিক্ষক হিচাপে সেৱা আগবঢ়াই আহিছে আৰু পূৰ্বৰ লেখ আবেদনত গৃহীত আদেশ অনুসৰি আপীলকাৰীক দৰমহা নিদিয়াৰ তাৰিখৰ পৰা সম্পূৰ্ণ দৰমহা দিয়া হৈছিল। উচ্চ ন্যায়ালয়ে এই কথাটো লক্ষ্য কৰিছিল যে আপীলকাৰীৰ সেৱাৰ নিয়মীয়াকৰণ বিবেচনা কৰাৰ সময়ত তেওঁক বিদ্যালয়ৰ আটাইতকৈ জ্যেষ্ঠ শিক্ষয়িত্ৰী হোৱাৰ বাবে দুবাৰকৈ দক্ষতাৰ সীমা অতিক্ৰম কৰিবলৈ দিয়া হৈছিল, প্ৰথমতে ২০০৩ চনত আৰু পৰৱৰ্তী সময়ত ২০০৫ চনত। উচ্চ ন্যায়ালয়ে বিবাদিত আদেশত আৰু উল্লেখ কৰে যে বৰ্খাস্ত পত্ৰখন জাৰি কৰা হোৱা নাছিল বা আপীলকাৰীৰ সেৱা বন্ধ কৰা হোৱা নাছিল। স্বীকাৰ্য্য যে, কিছুমান বৰ্খাস্ত হোৱা শিক্ষকে বৰ্খাস্তকৰণক প্ৰত্যাহ্বান জনাই তেওঁলোকৰ লেখ আবেদন দাখিল কৰিছিল, য'ত উচ্চ ন্যায়ালয়ে হস্তক্ষেপ কৰিছিল, কিন্তু আদালতে লক্ষ্য কৰিছিল যে উক্ত সুবিধা আপীলকাৰীক প্ৰদান কৰিব নোৱাৰি কিয়নো তেওঁ উক্ত লেখ আবেদনত অংশগ্ৰহণকাৰী নাছিল। উচ্চ ন্যায়ালয়ে আপীলকাৰীৰ সেৱা বন্ধ হোৱা বুলি ধৰি লৈ সকাহ দিবলৈ অস্বীকাৰ কৰিছিল আৰু লেখ আবেদন খাৰিজ কৰিছিল।

১৫.	আমাৰ বিবেচিত মতামতত, উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ পন্থা আইন সাপেক্ষ নহয়। যোৱা ২৫ বছৰ ধৰি কাম কৰি থকা এগৰাকী শিক্ষয়িত্ৰীয়ে কৰা সেৱা বন্ধ হৈ যোৱা আৰু তেওঁৰ বৈধ দাবীৰ পৰা বঞ্চিত বুলি ধৰিব নোৱাৰি।

১৬.	*পঞ্জাৱ ৰাজ্য বনাম অমৰ সিং হৰিকা*, এ.আই.আৰ. ১৯৬৬ এছ.চি. পৃষ্ঠা ১৩১৩ গোচৰত এই আদালতৰ সংবিধান বিচাৰপীঠৰ ৰায়দানত বিষয়টোৰ এই দিশটো বিবেচনা কৰিছিল। ৰায়দান লিখাৰ সময়ত মহামান্য ন্যায়াধীশ (গজেন্দ্ৰগড়কাৰ, মুখ্য ন্যায়াধীশ)-য়ে ৰায় দিছিল যে চাকৰিৰ পৰা পদচ্যুত বা চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰাৰ আদেশ জাৰি কৰাটো প্ৰভাৱশালী নহ'ব যদিহে ই প্ৰকাশিত নহয় আৰু সংশ্লিষ্ট বিষয়াজনক জনোৱা নহয়। যদি নিযুক্তি কৰ্তৃপক্ষই চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰাৰ আদেশ দিয়ে, কিন্তু সংশ্লিষ্ট বিষয়াজনক জনোৱা নাই, তাত্ত্বিকভাৱে

এইটো সম্ভৱ যে আদালতত জাৰি কৰা ন্যায়িক আদেশৰ বিপৰীতে কৰ্তৃপক্ষই নিজৰ মন সলনি কৰি নিজৰ আদেশ সলনি কৰাৰ সিদ্ধান্ত ল'ব পাৰে। উপযুক্ত কৰ্তৃপক্ষই গৃহীত কৰা আৰু নিজৰ লগত ৰখা চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰাৰ আদেশ, যদিহে সংশ্লিষ্ট বিষয়াই উক্ত আদেশৰ বিষয়ে নাজানে আৰু অন্যথা সংশ্লিষ্ট সকলো পক্ষক জনোৱা নহয়, তেন্তে কাৰ্যকৰী বুলি ক'ব নোৱাৰি। যদি ধৰি লোৱা হয় যে কেৱল চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত কৰাৰ আদেশ গৃহীত হোৱাৰ ফলত সংশ্লিষ্ট বিষয়া চাকৰিৰ পৰা বৰ্খাস্ত হয়, তেন্তে বিভিন্ন জটিলতাৰ সৃষ্টি হ'ব পাৰে।

১৭. *ভাৰত চৰকাৰ বনাম দিননাথ শান্তৰাম কাৰেকৰ*, (১৯৯৮) ৭ এছ.চি.চি. ৫৬৯ গোচৰত এই আদালতে একেধৰণৰ মতামত গ্ৰহণ কৰিছে, য'ত এই আদালতে ৰায় দিছিল:

> "৯. য'ত সেৱা বন্ধ কৰা হয়, তেনে ক্ষেত্ৰত চৰকাৰী কৰ্মচাৰী হিচাপে অপৰাধীৰ মৰ্যাদা সমাপ্ত হয় আৰু বিষয়টোত আৰু একো কৰিবলগীয়া বাকী নাথাকে। কিন্তু যদিহে আদেশটো গৃহীত হয় আৰু কেৱল ফাইলত ৰখা হয়, তেন্তে ইয়াক সেৱা বন্ধ কৰাৰ আদেশ বুলি গণ্য কৰা নহ'ব আৰু উক্ত আদেশটো সদৰী কৰা বুলি গণ্য কৰা নহ'ব।"

১৮. এই গোচৰৰ তথ্যৰ পটভূমিত, বিশেষকৈ যোৱা ২৫ বছৰ ধৰি আপীলকাৰীৰ অব্যাহত থকা সেৱাৰ সন্দৰ্ভত, উচ্চ ন্যায়ালয়ে গৃহীত কৰা বিবাদিত আদেশক আইনগতভাৱে ন্যায্যতা দিব নোৱাৰি।

১৯. ওপৰৰ কাৰণটোৰ বাবে, এই আপীলৰ অনুমতি দিয়া হৈছে আৰু বিবাদিত আদেশটো বাতিল কৰা হৈছে। ফলস্বৰূপে, আপীলকাৰীয়ে সেৱা অব্যাহত ৰখাৰ অধিকাৰী হ'ব আৰু আইনৰ অধীনত দৰমহাৰ সকলো বকেয়া লাভ কৰাৰ অধিকাৰী হ'ব।

...............ন্যায়াধীশ

(এম. ৱাই. ইকবাল)

.... ন্যায়াধীশ

(চি. নাগাপ্পান)

নতুন দিল্লী;

০৯ অক্টোবৰ, ২০১৫

অনুবাদক: হৰ্ষদ্বীপ কলিতা, কনিষ্ঠ অনুবাদক, অনুবাদ শাখা, গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়

DISCLAIMER

"The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation".

“স্থানীয় ভাষালৈ অনূদিত এই ৰায় গোচৰত জড়িত পক্ষই বুজি পোৱাৰ উদ্দেশ্যে সীমিত ব্যৱহাৰৰ বাবেহে। ইয়াৰ বাদে অন্য ক্ষেত্ৰত অনূদিত ৰূপ ব্যৱহৃত নহ’ব। সকলো ব্যৱহাৰিক আৰু বিভাগীয় কামৰ লগতে ৰায়ৰ কাৰ্য্যকৰীকৰণ আৰু ৰূপায়ণৰ ক্ষেত্ৰতো এই ৰায়ৰ ইংৰাজী সংস্কৰণটোৱেই সঠিক বিবেচিত হব।”